

høje Tings og derigennem Regeringens Opmærksomhed paa, hvor daarligt man i Virkeligheden har det ude paa Landet. Alle erkender, at bl. a. Aaret 1916 var et glimrende Aar for det danske Landbrug. Men i 1916 havde 35 pCt. af samtlige danske Gaardmænd under 2 000 Kr. i Aarsindtægt. Alle Jyllands Gaardmænd, helt op til dem, der har 12 Tdr. Hartkorn, havde gennemsnitlig 2 700 Kr. i skattepligtig Aarsindtægt i det fede Aar 1916. Øboerne stod sig noget bedre, de havde en gennemsnitlig Aarsindtægt af 3 700 Kr. Jeg ved ikke, hvordan det kan være, at Jyderne her ikke har kunnet maale sig med Øboerne; de har ellers Ord for at være særlig fine Landmænd. Saadan var det den Gang. Nu skal det blive interessant at se, hvorledes 1919 har været. Jeg har faaet en lille Antydning af store Overraskelser paa dette Punkt. Jeg læste i Sommer i „Fyens Tidende“ — saa det kan jo umuligt være forkert — en Artikel om en Husmand, som paa 8 Tdr. Land, regnskabsmæssig godtgjort, har haft en Aarsindtægt paa 5 000 Kr. Det er ude paa Landet selv med Prisforholdene i 1919 vel en rigtig pæn Aarsindtægt, endskønt der dog ikke er det mindste at misunde Husmanden. Men hvis en Husmand med 8 Tdr. Land kunde tjene 5 000 Kr. netto i 1919, saa maa man, saadan som Landbrugsforholdene var i 1919, med Føje kunne vente, at en Gaardmand med 80 Tdr. Land omtrent kunde tjene 10 Gange saa meget som Husmanden, for det var netop paa det Tidspunkt Kornproduktionen, der var den særlig indbringende.

Nu skal jeg villigt indrømme, at man ikke saadan kan multiplicere, og jeg er derfor ogsaa villig til at gøre et meget, meget stort Afslag; og dog skal det blive overraskende at se, hvor langt man skal ned, før man finder den skattepligtige Indtægt i 1919 for Gaardbrug paa 80 Tdr. Land. Da Forholdet har stor Interesse for Samfundsmagten, tillader jeg mig at spørge den højtærede Finansminister, om Ministeren vil tilvejebringe en Statistik over de forskellige Samfundsklassers Indtægter i 1919 i Lighed med den, vi fik i 1917 omfattende Indtægterne for 1916; for naar de Konservative slaar til vore Folk, saa beder vi, om man ikke først vil skaffe det Materiale til Veje, ved hvis Hjælp vi kan bedømme, om de først fejler for deres egen Dør.

Det er ogsaa blevet sagt, at de direkte Skatter er saa umaadelig trykkende, er en stor Byrde for Befolkningen, og den højtærede Finansminister har bebudet, at han,

naar han kan komme bort fra den Politik, han har arvet fra den forrige Regering, vil prøve paa at faa Skattelovene revideret. Saa skal det gaa ud over Formue- og Indtægtsskatten, og Ministeren har Ordføreren for det konservative Folkeparti (Pitzner) paa sin Side, hvad den Ting angaar. Men har de ærede Medlemmer gjort sig den Ulejlighed at se efter, hvorledes Indtægterne er fordelt her i vort Samfund? Gør man det, kan man ikke længere have den umaadelige Medlidenhed med de store Skatteydere, for det er et forsvindende Mindretal af Befolkningen.

For Aaret 1918 er Forholdet det, at kun 15 pCt. af samtlige Skatteydere har haft en Aarsindtægt paa over 4 000 Kr.; 85 pCt. af Befolkningen er nede under denne beskedne Indtægt. I 1917 blev Samfundets Indtægter fordelt paa en i høj Grad lærerig Maade. Det danske Samfunds samlede skattepligtige Indtægt var omkring 2 Milliarder Kroner. Blev de nu nogenlunde fordelt til alle Danske? Nej, 7 556 enkelte Personer tog tilsammen 494,84 Mill. Kr., det vil sige godt $\frac{1}{4}$ af hele Indtægten, og 604 310 maatte dele de $\frac{3}{4}$ knap nok. Hvor er den Venstremand, hvor er det Medlem af et konservativt Folkeparti, som, hvis deres Partier vil kaldes demokratiske Partier, kan tillade sig at ytre Medlidenhed med, at de 7 556, der har tjent over $\frac{1}{4}$ af hele Samfundets skattepligtige Indtægt, kommer til at levere en ordentlig Portion tilbage til den Befolkning, som de har udsuget for at tjene saa ublufærdig meget? Nej, vær nu lidt forsigtig, glem nu ikke, at Venstre gerne vil gaa for at være demokratisk; glem ikke, at det konservative Parti har Tilføjelsen „Folkeparti“; pas paa, at Befolkningen ikke en skønne Dag opdager, at de Interesser, som man med største Kærlighed varetager, er Millionærernes Interesser, figurlig talt.

Nu vil jeg for min Del villigt tilstaa, at jeg venter mig ikke store Sager i Retning af virkelig Demokratiske af den nuværende Regering, og jeg skal sige hvorfor. Den ærede Ordfører for Venstre var saa glad, fordi han betragtede de overstaaede Valg som en Sejr for Venstre, men det er efter min Mening et fuldkommen politisk Fejlsyn. Venstre har ikke sejret, Venstre er kommet til Magten, Venstre sidder inde med Regeringen, men det er ikke Venstres Politik, der har sejret.

Den højtærede Kirkeminister udviklede tidligt i dette Foraar, hvilke Spørgsmaal Valgkampen vilde komme til at dreje sig om, og sagde: Den vil særlig samle sig om Finansloven, Sønderjylland, Valgloven og